

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Lib. III. Decretalium. In quo agitur De Rebus, quae in iudicium devenire solent, cujusmodi sunt, de vita et moribus Clericorum, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1708

Articulus II. An quælibet vacatio sufficiat, ut beneficium impetrari, conferri vel promitti possit?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73045](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73045)

809 Not. 5. beneficiatos, privatos ipso jure ob crimen, non teneri ejus possessionem dimittere ante sententiam Judicis declaratoriam criminis, ut diximus *l. 1. decret. tit. 2.* & cum communi docet Sanchez *l. 2. Moral. c. 26. n. 7.* imò nec antequam Judex sententiam exequat, nisi in ipsa sententia præcipiat, ut condemnatus statim beneficium dimittat, ita Sanchez *cit. n. 8. Layman cit. c. 17. Azor. p. 1. lib. 8. c. 13. q. 8.* Per privationem autem beneficii ipso jure decretam ob delictum, sic amittitur titulus, seu jus beneficii, ut post sententiam criminis declaratoriam, *privatus*, fructus à die criminis commissi perceptos, restituere teneatur, *privandus autem*, solum eos, quos percepit post latam sententiam, ita Sanchez *cit. c. 26. Layman c. 17. Azor. c. 17. q. 2.*

810 Not. 6. dispositione juris beneficiatum ipso jure privari beneficio in diversis casibus; primò, si expressè, vel tacitè Religionem à Sede Apostolica approbatam professus est, *c. 4. de Regularib. in 6.* Secundò, si Clericus matrimonium validè contraxit, *c. 1. & 3. de Cleric. Conjugat.* Tertio, si factus sit miles *c. fin. eod.* Quarto, si accipit Episcopatum, vel aliud beneficium incompatible *c. 7. de elect. c. 28. de præbend.* Quintò, si post adeptam Parochiam, infra annum à die acceptæ possessionis, non accepit suâ causâ Sacerdotium, *c. 14. de Elect. in 6.* Sextò, si adeptus Episcopatum, infra tempus à jure definitum (nimirum intra tres menses à die acceptæ confirmationis) non petiit consecrationem justo impedimento cessante, *c. Cum in cunctis §. cum vero de Elect.* aut post consensum electioni præsertum non petiit confirmationem. *c. 6. de elect. in 6.* Septimo, si dispensationem super pluralitate beneficiorum incompatibilium intra tempus, exhibitioni ab Ordinario præstitutum, non exhibeat. *c. 3. de offic. Jud. Ord. in 6.* Octavò, si litigans de beneficio, sequestrationem decretam impedit, vel fructus sequestratos quoquo modo sequestrare præsumit; talis enim eo ipso jus in beneficio amittit. *Clement. de sequestr. possess.* Nonò, si Prælati alienet bona Ecclesiæ, vel Monasterii sine forma jure præscripta, vel in consulto Pontifice. Extravag. *unic. inter communes. de reb. Eccles. non alien.* Sed nota hanc constitutionem loqui de his

tantum, qui sunt *inferiores Episcopo, & Abbate.* Decimò, si quis vi occupavit possessionem beneficii, perdit eo ipso jus, quod ad illud habet, & vacat ipso jure, *c. Eum, qui, 18. de præbend. in 6.* Idem dic, si injustè, & scienter se intrudat, ut ibid: dicitur. *Intrusus* autem propriè dicitur, qui sine autoritate superioris, ad quem pertinet provisio, beneficium obtinuit. *Barbof. in cit. c. n. 2.*

Not. 7. privationem beneficii ipso jure decretam, *ab ea*, quæ fieri debet *per Judicem*, differre; nam ibi post sententiam Judicis declaratoriam criminis ita privatur quis beneficio, ut simul etiam privetur fructibus à die commissi criminis præceptis; Secundò beneficium vacans ipso jure ob crimen (v. g. homicidium simplex, perjurium, Sacrilegium, adulterium, concubinatum publicum &c. non posse permutari, vel resignari in favorem tertii. Sanchez *l. 2. Moral. c. 26. n. 9.* quod intellige de permutatione *non rescindibili per Judicem*: tertio etiam ante sententiam criminis declaratoriam impetrari posse, & alteri conferri, etiam non citato criminoso; sic Azor *p. 1. l. 7. c. 17. q. 2.* non tamen *dari possessionem*, cum alter adhuc possideat; Quarto, si criminofus moriatur post vacationem ipso jure incursum beneficium ejus non *vacare* per mortem ipsius, cum jam ante vacaverit à die commissi talis criminis; Secus si primò privandus esset per sententiam, & Reus ante hanc moriatur; Sic Azor *cit. not. 8.* quòd nullum crimen, etiam depositione dignum, inducat privationem beneficii ipso jure, nisi sit expressum in jure; Sed Reus privandus sit per sententiam, & sic in dubio est præsumendum; sic Garcia *p. 11. c. 10. n. 5.* nam in poenis est benignior interpretatio.

ARTICULUS II.

An qualibet vacatio sufficiat, ut beneficium impetrari, conferri vel promitti possit?

PROpono hanc quæstionem propterea, 812 quòd in sequentibus ex proprio hujus tituli objecto maximè agatur, & tractetur quæstio, an, & qualiter concedi possint præbendæ, vel Ecclesiæ non vacantes? & quamvis ex prima parte hujus tituli, quæ est de concessione *præbendæ*, vel *Eccle-*

sic, occasione istorum verborum communiter interpretes agant etiam de aliis quæstionibus. 1. intra quod tempus conferri debeant beneficia vacantia? 2. ad quem devolvatur jus providendi beneficiis vacantibus propter negligentiam, seu moram culpabilem Collatoris in conferendo? Patroni in presentando? 3. quam vim habeant gratiæ expectatiivæ, seu mandata de providendo? quia tamen de primo jam actum est à n. 774. de secundo à n. 779. deum etiam de tertio à n. 458. his remissivè solum indicatis hoc loco breviter ad quæstionem in titulo propositam procedendo:

813 *¶* de dicta quæstione tractari in c. *Cum in nostris*. 6. h. t. in quo continetur iste casus: Præpositus Ecclesiæ *Lausaneusis*, electus fuit in Episcopum *Sedunensem*; ex quo factum est, quòd illa præpositura tam diu vacaret, ut ejus collatio tandem devoluta sit ad Pontificem, quo posito Thesaurarius *Lausaneusis* supplicavit Pontifici pro conferendâ sibi supplicanti dictâ Præpositurâ, postulato annuit Pontifex constitutis ad hoc Executoribus Pontifici mandati. Verùm, cum isti mandatum exequi nollent, Episcopus *Sedunensis* (antea Præpositus *Lausaneusis*) & Canonici *Lausaneusis*, se opposuerunt, dicentes: à Thesaurario imperatum rescriptum seu mandatum illud Pontificium in præsens non habere locum propterea, quòd *Præpositura Lausaneusis non vacaret*, ex hoc capite, quia licet is, qui antea Præpositus erat, in Episcopum Ecclesiæ *Sedunensis* electus fuisset, tamen post consecrationem suam denuo à Canonicis electus fuisset ad eandem præposituram, cum consensu Episcopi *Laudunensis*, & eam, sicut antea, ab ipso possideri: His non obstantibus Executores à Pontifice mandati, Præposituram *Lausaneensem* (ut continebat mandatum) contulerunt Thesaurario, tanquam *vacantem de jure*.

814 Cum hæc proposita essent coram Auditore, à Papa in ordine ad hanc controversiam dato, Auditor, factum Executorum (quoad collationem dictæ Præposituræ, Thesaurario *Lausaneensi* decretam) irritum, & inane pronuntiavit propterea, quòd litera per Thesaurarium impetrata à Sede Apostolica, fuerint *subreptitiæ* propter expressionem falsi, & veri suppressionem; siquidem Præpositura illa, & si *de jure*, non

tamen *de facto* vacabat, alio adhuc existente in possessione; Cum constet, possessionem plus facti habere, quam juris; quam sententiam Auditoris Innocentius III. approbavit, mandans Episcopo *Basilienfi*, & Abbati *S. Mariæ*, ut Episcopum *Sedunensem* ad resignationem Præposituræ, si sponte noluerit, compellant, nisi ostenderit, illam sibi ex speciali indulgentia Sedis Apostolicæ, vel ex alia justa, & necessaria causa, post consecrationem suam, fuisse collatam. Quibus prænatis.

¶ 1. ut beneficium impetrari, & conferri possit, sufficere, quòd *vacet de facto*, & *jure simul*, colligitur ex c. *Nulla*. 2. h. t. ubi dicitur, nulla beneficia Ecclesiastica, vel Ecclesiæ *tribuendas*, seu *promittendas esse, antequam vacent*; ergo tribui poterunt, ubi jure, & facto vacant, cum hac ratione maximè verificetur *vacatio*, loquimur autem in præsentem de impetratione, & collatione beneficii, *attenta solâ qualitate vacationis*, ex alio enim capite imperatio, vel collatio beneficii impediri potest, puta, si sit reservatum, affectum, patronatum, electivum, litigiosum &c.

¶ 2. beneficia vacantia *solum de facto* nec impetrari, nec conferri posse; nam iste modus vacandi in jure non habetur *pro vacatione* in ordine ad dictum juris effectum; quod probatur 1. ex c. *Abbas*, de his, quæ vi; ubi, postquam Abbas *S. Cadmundi* Clericum *R.* metu amittendi patrimonii coëgisset, ut possessioni suæ Ecclesiæ cederet, & hæc cessione coactâ dictam Ecclesiam alteri concessisset; re cognitâ Alexander III. mandavit, Clericum Ecclesiæ suæ, à cujus possessione vi conditionali, seu metu, dejectus fuerat, restitui: *quia, quæ metu, & vi fiunt, de jure debent in irritum revocari*, Clerico adhuc gaudente jure suo, ut constabit ex n. seq.

Secundo ex c. *ad aureas*. 3. eod. ubi, cum Coelestinus III. interrogatus esset, an, si electus in Plebanum Ecclesiæ, ad terrorem Laicorum renuntiavit electioni, de se factâ à Clericis unanimiter, uno solum excepto, nihilominus tali Ecclesiæ præficiendus sit? Pontifex respondit: quòd renuntiatio factâ ad terrorem laicorum (nisi fortè juramento, vel fide interpositâ continuata) non impedit, *quominus is, qui renunciavit Ecclesiæ, ad cujus regimen prius erat electus, præficiatur eidem*.

818 Tertio ex c. *Ad adientiam* 4. cod. ibi: Cum Magister G. de Chevel questus esset Innocentio III. quod, cum Ecclesiam de Chevel Canonicè fuisset adeptus, & aliquamdiu pacificè possedisset, *gravissimo tandem metus regis*, quod eam resignaret, jurare coactus, eam in eorum, ad quos pertinebat, manibus resignavit, rescripsit Decano, & Subdiacono Linconienfi Pontifex, quia, *quæ vi, metusve causâ sunt, carere debent robore firmitatis*: mandamus, quatenus, *si eundem ad resignationem confiterit vobis per talem metum fuisse coactum, qui potuerit, & debuerit, cadere in virum constantem, non obstante juramento predicto*, quo non ad repetendum, sed ad resignandum solummodo tenebatur, *præfatam Ecclesiam ei restitui faciatis*. Ex his juribus aperte habetur, quod licet in datis casibus Ecclesiæ illæ vacaverint *de facto tantum*, alteri tamen dari non potuerint, sed restitui injustè à possessione sua dejecto.

819 R. 3. beneficia, quæ quidem vacant *de jure, sed non de facto* (altero nimirum adhuc retinente possessionem saltem coloratam,) impetrari posse factâ mentione possessionis adhuc penes alterum existentis; non autem hac mentione omisâ; iste est casus c. *Cum in nostris* 6. h. t. ubi, cum Præposito Lausanensi ad Episcopatum Sedunensem electo, adeptâ possessione pacificâ Episcopatus, illa præpositura *ipso jure* vacasset, & Thesaurario Ecclesiæ Lausanensis per delegatos ex rescripto Pontificio præpositura fuisset adjudicata, horum factum Pontifex eo solum titulo reprobavit, *quod Orator*, nempe Thesaurarius ille, *omiserit mentionem, quod novus ille Episcopus adhuc esset in possessione, etiam solum colorata*; unde rescriptum tacurnitate veri vitium, nullam delegati jurisdictionem, illi Præposituram conferendi, consequi potuerunt, ut plenius constat ex casu à n. 318. relato.

820 Præter dicta not. 1. tunc dici Clericum in possessione *colorata* beneficii existere, si beneficium accepit à legitimo Collatore, & institutio, sive collatio notoriè non sit irrita, licet jus, ac titulus illius non subsistat propter obcultum defectum; si quis autem beneficium propriâ autoritate accepit, sive absque legitimi Collatoris consensu, is pro *intruso*, & manifestè injusto

possessore habendus est: ideoque, de tali in justa possessione in rescripto non debet necessariò fieri mentio; quia, etiamsi illa expressâ fuisset, Papa non solum non tardius, sed potius facilius dedisset literas, in quibus alteri concessi & beneficium, ne ille notoriè intrusus diutius illud retineret. Sic Abbas *inc. 6. h. t. n. 16.*

Not. 2. licet in casu Lausanensis Præpositi ad Episcopatum Sedunensem electi, post hujus pacificam possessionem illa præpositura ipso jure vacaverit; non tamen ipso jure vacasse Episcopatum Sedunensem; postquam Episcopo iterum collata fuit Præpositura Lausanensis, etiam istius pacificâ possessione obtentâ; hujus ratio est, quia licet in c. *de multa* 28. *de præbend.* dicatur prius beneficium ipso jure vacare, postquam quis cum pacifica possessione obtinuit dignitatem, vel personatum; & in dato casu Episcopus accipiendo deinde iterum Præposituram, acquisiverit hanc dignitatem, non propterea vacabit Episcopatus; quia *Episcopatus, in odiosus, non venit nomine beneficii*, vel dignitatis, consequenter non vacat, esto accipiat illam Præposituram etiam sine dispensatione in pluralitate beneficiorum; quamvis per hoc non sequatur illum habere possessionem secundi beneficii *justo titulo*; cum in beneficialibus, etiam sine illo, dari possessio, *sed non justa*.

Not. 3. si quis plura beneficia incompartibilia *jure resistente* possidet, posse Superiorem ejus ab illo exigere, ut doceat *de legitimo titulo*, per c. *Ordinarium* 3. *de Offic. Ordinar.* in 6. ibi: Ordinarium locorum subditos suos *plures dignitates*, vel *Ecclesias, quibus animarum cura imminet*, obtinentes, seu personatum, aut dignitatem cum alio beneficio, cui cura similis est annexa, *distinctè compellant, dispensationes, auctoritate quarum hujusmodi Ecclesias*, personatus, seu dignitates *Canonice tenere se asserunt, intra tempus, profacti qualitate ipsorum Ordinariorum moderandum arbitrio*, exhibere; quod si fortè justo impedimento cessante nullam dispensationem infra idem tempus contigerit exhiberi, Ecclesiæ beneficia, Personatus, seu dignitates, quæ sine dispensatione aliqua eo ipso illicitè detineri constabit, per eos, ad quos eorum collatio pertinet, *liberè personis*
ido-

idoneis conferatur. Ex hoc enim textu deducitur, quòd possessor, etiam pacificus beneficii, teneatur probare, & ostendere titulum, cum Superior ex officio inquirat; sic Menochius *de presumpt. lib. 3. presumpt. 132. num. 46. cum seqq. Flamin. Paris. de resignat. benefic. tom. 2. lib. 11. q. 14. num. 35. cum seqq. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. V. Bullæ, versic. ad quintum;* & alii.

823 Dices: hoc videri non posse procedere, quando talis ea beneficia, jure communi incompatibilia, pacificè possedit triennio ex regula de triennali, de qua egimus *num. 617. 3.* posse illum ab ordinario non obstante regula de triennali compelli ad ostendendum titulum, vel dispensationem, tradi à Flores de Mena *var. lib. 2. q. 23. num. 61. cum seqq.* licet enim per regulam de triennali, excludatur *tertius* inquietans in beneficio; non tamen excluditur *Ordinarius*, ut resolvit Perez *lib. 3. tit. 16. lib. 8. ordin. p. 327.* tituli enim beneficiorum non acquiruntur *prescriptione.*

824 Not. 4. ex hoc, quòd beneficium vacet *uno modo vacandi*, adhuc fieri posse, non vacare *simpliciter*; nam licet habens præbendam, vel beneficium in una Ecclesia post hujus pacificam possessionem, recipiat alterum in eadem Ecclesia priori simile, vel majus, incompatible cum priori, illud vacet *ipso jure*; Si tamen talis, nec primum à sua possessione dimittat, vacabit quidem de jure, sed non de facto; prout colligitur ex *c. literas. 9. h. t.*

825 Dices: ergo in hoc casu poterit quis impetrare tale beneficium vacans *de jure*, sed *non de facto*, licet nullam in supplicatione faciat mentionem, quòd nondum vacet *de facto*; hoc autem videtur non posse admitti propter apertum exemplum in contrarium in Thesaurario Ecclesiæ Lausanensis, cui non profuit impetratio Præposituræ illius Ecclesiæ, etiam impetrato rescripto Pontificio pro eadem; quia, licet vacaverit *de jure*, mentionem tamen omisit, quòd non vacet *de facto*, ut constat ex *dict. à num. 821. 3. C.* illatum; Sed nego in præsentì ob stare dictum exemplum. Nam rescriptum illud propterea non profuit Thesaurario pro ea Præpositura, non, quòd in supplicatione utcumque non fecerit men-

tionem de possessione Præposituræ, quæ possessione *facti* erat tunc penes antecessorem; sed quòd non fecerit mentionem de possessione illius, *quæ facti*, sed *ex titulo colorato* erat tunc apud antecessorem: ad in casu c. literis possessio primi beneficii vacantis quidem *de jure*, & adhuc facti possessi à beneficiato, nec ex justo, nec ex *colorato* titulo possidebatur; ergo.

Dices 2. Clericus H. de quo in *c. Lite- 826 ras*, æquè habebat possessionem *coloratam* prioris præbendæ Canonialis, quam retinuit post pacificam possessionem acceptæ Præposituræ in Ecclesia S. Viscondi, cui annexa erat alia præbenda canonialis, ergo, ant. prob. quia Archiepiscopus Bremensis illum Clericum H. investivit in Præpositura, & præbenda ei annexa, eundemque etiam in priori præbenda canonicali cum consensu Canonicorum communicavit; ergo utrumque *colorato titulo possedit. 3. N. ant. ad prob. anteced. N. conseq.* Nam nullus Episcopus dispensare potest, ut Clericus in eadem Ecclesia habeat duos Canonicatus, vel præbendas, per *c. literas 9. h. t.* ergo ex illa investitura, & confirmatione per Archiepiscopum facta super utraque non potuit obtinere titulum possessionis *coloratum*: at in exemplo allato de Episcopo Verdunensi non est casus de 2. præbendis in eadem Ecclesia, ut constat *à num. 613.* ergo.

Not. 4. quando in *c. Cum nostris 6. h. t. 827* dicitur, quòd possessio plus habeat facti, quàm juris, aliquos deducere, in possessione *factum* esse principalius, *jus* verò solum concomitanter, coadjuvando scilicet, & fovendo factum illud; alios tamen hoc negare, ac cum Bartolo in *L. si is, qui pro emptore. ff. de usucap. a. u. 10.* distinguere triplicem, aut quadruplicem possessionis modum; aliam enim dicunt possessionem, quæ *plurimum habet facti, & parum juris*, aliam, quæ *plurimum habet juris, & minimum facti*; (aliam, quæ *plurimum habet juris, & facti*) aliam, quæ *plurimum habet juris, nihil facti.*

Not. 5. possessionem, quæ *plurimum 828 habet facti*, juxta Bartolum, ac ejus sequaces, esse illam, quam quisque per se ipsum acquirit, & retinet, prout est in textu dicti

disti c. *Cum nostris*, & L. *denique* A. ex quibus causis majores, ex quo inferunt, postliminio non contineri; possessionem, quæ habet plurimum juris, & minimum facti, esse illam, quæ per servum, vel filium familias ex causa peculiari ignoranti acquiratur juxta textum in L. 1. §. *item acquirimus*: Et in L. *quod servus*. 14. cum aliis. ff. de acquirend. possess. & in L. *Labeo*. ff. de usucap. & de hac agit textus in L. *possessio* 40. ff. de acquirend. possess. ibi: *plurimum ex jure mutuatur; plurimum juris & facti habere dicitur possessio*, quæ per procuratorem, vel aliam personam, vel etiam per filium ex causa non peculiari acquiratur, juxta text. in L. 1. C. de acquirend. possess. factum enim ibi reperitur filii, vel servi, vel alterius personæ, multum etiam operatur juris dispositio, ut indicant verba ejusdem L. 1. ibi: *tam ratione utilitatis, quam juris prudentiæ*. Plurimum juris, & nihil facti eam habere iniquiunt, quæ legis ministerio transfertur, absque facto ejus, cui acquiratur, ut in *constituto*, juxta L. *quod meo in princ.* ff. de acquir. possess. & in pluribus aliis casibus, quos latè præsequitur *Rebuff.* in *praxi. tit. de materiis possess.*

ARTICULUS III.

An collatio, vel provisio beneficii non vacantis jure valeat?

829 **C**ommunis regula in ordine ad præsentem quæstionem hæc traditur, quod *collatio beneficii non vacantis, ipso jure nulla sit*; ratio sumitur ex c. 1. *h. t.* ibi: *qui in virorum sacerdotum loco ponuntur, hoc ipso sunt ac Ecclesiastica communione pellendi, quo se passi sunt successores, viris sacerdotibus adhiberi*. Unde, quiscenter se in illo institui, vel confirmari patitur, aut collationem acceptat, est ab Ecclesiastica communione removendus, hoc est à participatione Corporis, & Sanguinis Christi. *cit. c. 1.* ibi: *qui in virorum, junct. Gloss. V. communione, ac in super ex illo deponendus, Gloss. ibid. V. Pellendi*: cui consentit c. *in primis* 2. q. 2. ubi, cum Episcopus beneficium *vivi possessoris*, seu *beneficarii* alteri contulisset, Gregorius Papa, de Episcopi supra dicti persona, inquit, hoc

Tom. III.

statuendum est, ut si nulla contra eum criminalis causa, quæ exilio, vel depositione digna est, mora, sive probata est, is, qui eo superstite perverse, ac contra Canones in Ecclesia ejus ordinari præsumpsit, sacerdotio privatus, ab omni Ecclesiastico ministerio repellatur; & 7. q. 1. c. *Eum, qui* 40. Ubi Gregorius Pontifex ait, *eum, qui contra justitiæ regulam in Archidiaconatum alterius se proveli consensit, ab ejusdem Archidiaconatus honore deponimus; quia, si ulterius in loco eodem ministrare præsumpsit, se participatione Communionis Sacrae noverit esse privatum; nec, cum verè vacaverit, illud deinceps obtinere potest sine dispensatione Pape, & sitalis intrusionis in supplicatione mentionem non fecit, dispensatio irrita sit, quia subreptitio est*; c. *final.* de eo, qui duxit c. 20. & 27. de *rescript.* ratio autem sumitur ulterius ex c. *Tue* 20. de *præbend.* ubi dicitur, quod non teneat electio, quando duo ad unam præbendam simpliciter eliguntur.

Ratio redditur, quod duo eandem præbendam obtinere non possint, ne quidem sic, ut unus eorum ipsam obtineret, & alius sub expectatione: ex hoc deducitur non tantum collationem beneficii nondum vacantis invalidam esse ipso jure; sed etiam præsentationem, ac institutionem; electionem, ac confirmationem, alias enim illud unus posset obtinere actu, alius saltem in expectatione contra clarum textum in dict. c. *Tue*; & quoniam decisio contenta in hoc c. *Tue* fundatur in Concilio Lateranensi, contra etius decreta, & Canones nihil possunt Prælati cujuscunque dignitatis, Papâ inferiores, ut ostendimus l. 1. tit. 2. de *Constit.* 1. Nullus Episcopus jure suo ullum in beneficio *viventis instituire, confirmare, vel intitulare poterit valide*, defectu potestatis ad taliter instituendum, confirmandum, aut intitulandum de jure requisita

Dices: ergo nec poterit Episcopus admittere renunciationem beneficii, factam à resignante in favorem tertii, si iste ad eam eligatur, vel præsentetur? R. 1. concedendo illatum, si talis admissio deducatur in pactum, ut constat ex dict. alibi. R. 2. admittendo illatum, etiam secluso tali pacto, si resignatio sic sit conditionata,

Bb

ut